Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40644
Copyright: Melk, Benediktinerstift

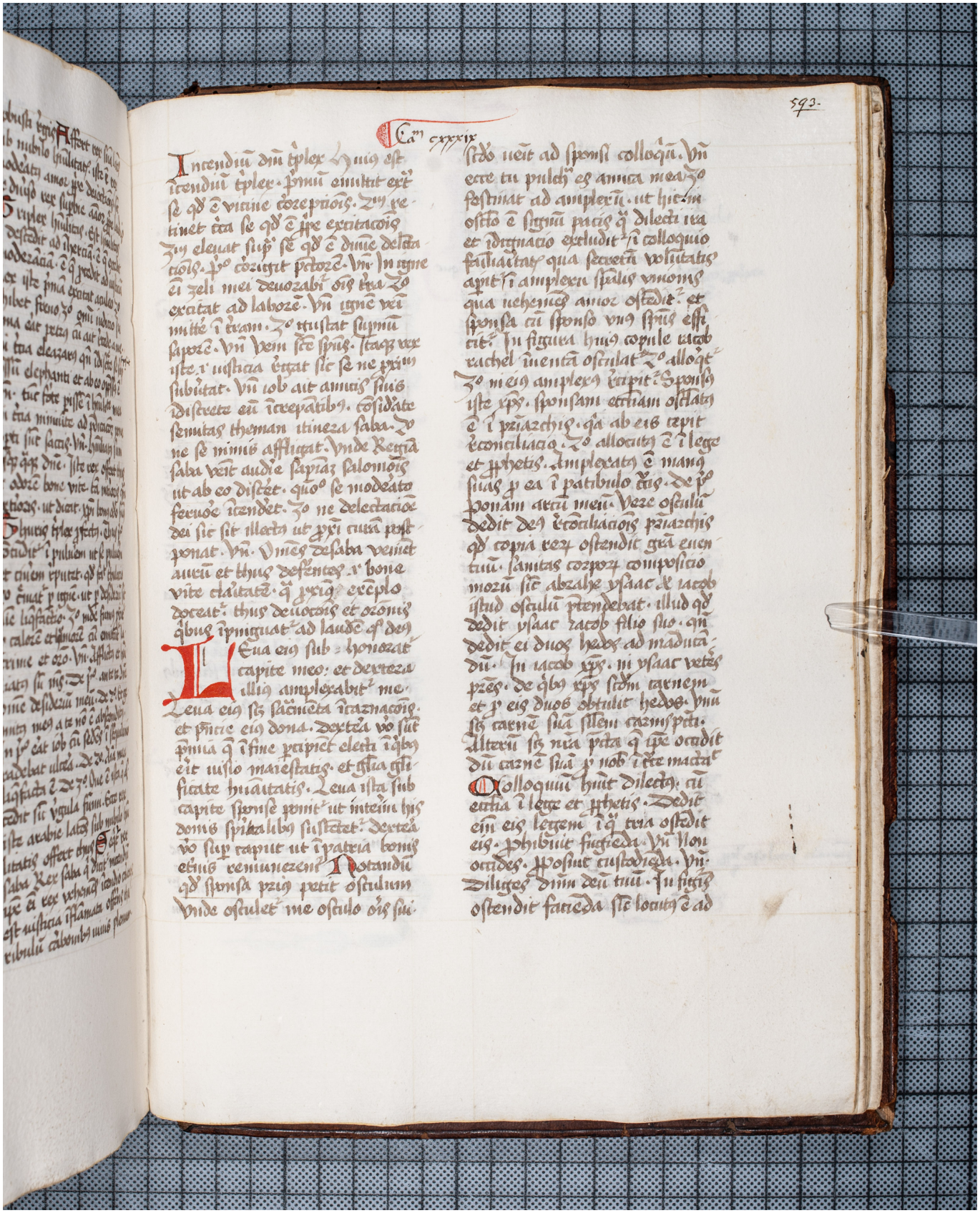

593

Cap cxxxix

Incendiu dni tpler hymni est
tendiu tpler. Primu emittit ert
se qd ē vicine corepriois. Zm re
tinet ira se qd ē ipe exaltacois
Zm eleuat sup se qd ē dnie delata
tionis. Po corripit pctore. Vn. In igne
ei zeli mei deuorabit oīs tra Zo
exaltat ad laborē. Vn igne rei
mittē i tram. Zo tristat supnu
superē. Vn Vem sēc spus. Stacte ver
iste. r. iustitia erigat sic se ne prim
subitat. Vn iob aut amicis suis
discrete eū increpatibus. cōsidate
semitas theman itineza saba. Zo
ne se minus affligat. Vnde Regina
saba veit audie sapiaz salomonis
ut ab eo discet. quo se moderato
feruore intendet. Zo ne delectacio
dei sic sit illecta ut pri cura post
ponat. Vn. Vmes desaba venient
aurū et thus defentes. r. bone
vite claritatē. q̄ pri exemplo
doceat. thus deuotionis et orationis
q̄bus ipnigat ad laudē ds dei

Leua eius sub capite meo: et dextera
illius amplexabit me.
Leua eius sit sacmenta iustificacois.
et pmia eis dona. Dextera vo sit
pmia q̄ i fine pficit electi i q̄bus
erit iusto maiestatis. et gtia gtifi
cante humanitatis. Leua ista sub
capite sponse venit ut interim his
domis spiritalibus sustetet. Dextera
vo sup capit ut i patria bonis
eternis cōmunicent. Notandu
qd sponsa pri petit osculum
Vnde osculet me osculo oris sui.
sed ueit ad sponsi colloqū. Vn
ecce tu pulch es amica mea. Zo
festinat ad amplexu. ut hic in
ostio ē signu pacis q̄ dilecti ira
et indignacio excludit. si colloquio
fruiantur qua secretu voluntatis
aperit. si amplexu spiritus vnoms
qua ueheniēs amor ostendit. et
sponsa cū sponso vnus spus effi
cit. In figura hui copule iacob
rachel inuenta osculat. Zo alloqt
Zo ni eius amplexu cepit. Sponsus
iste xpus. sponsam eternam ostenta
ē i priarchis. qa ab eis cepit
reconciliacio. Zo allocutus ē i lege
et pphetis. Amplexatus ē mang
suis p ea i patibulo crucis. de po
nam atru meu. Vere osculu
dedit deus reconciliacois priarchis
qd copia rex ostendit gra eueni
tui. sanitas corpoz compositio
mozu sic abrahe ysaac et iacob
istud osculu pretendebat. illud qd
dedit ysaac iacob filio suo. cū
dedit ei duos hedos ad manducā
du. In iacob xpus. ni ysaac veteres
pres. de q̄bus xpus secm carnem
et p eis duos obtulit hedos. vnu
sic carne sua sillem crucis peti.
Alteru sic nra peta q̄ ipe occidit
du carne sua p nos i ecce mactat

Colloquiu huiu dilecti. cū
eccia i lege et pphetis. Dedit
eim eis legem i q̄ tria ostendit
eis. Prohibuit fuicida. Vn Non
occides. Posuit custodiam. Vn
Diliges dnm deu tuu. In figis
ostendit fuicida sic locutus ē ad